

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ostavka Thunova.

Najvažnejša novica v avstrijski notranji politiki je, da je odstopil češki namestnik grof Thun. Vsi avstrijski listi se bavijo obširno s to ostavko in jej pripisujejo veliko važnost. Thun ne bil navaden uradnik, temveč on je bil važna politična oseba. Pomenljivo je pač, da še liberalni časopisi temu dogodku tako važnost pripisujejo. To najbolje dokazuje, da se velik del avstrijske politike ne odločuje na Dunaju, temveč v Pragi, in da Češka ni navadna provincija, v kakeršno bi jo radi ponižali Nemci.

Ostavka grofa Thuna pomenja pred vsem poraz politike čeških veleposestnikov in Staročehov. Ti dve stranki sta se posebno zanj potegovali in ga zagovarjali. Poslednje dni so Nemci nekoliko se zanimali zanj, a ta ljubezen je bila le bolj hipna in bi se bila tudi kmalu ohladila. Thun je na videz jako pogosto menjal svoje nazore, a le na videz, v resnici je pa njegova politika imela jasen smoter, in ta smoter je bil, ohraniti na Češkem upliv plemstva. Preziral je jednako Čeha in Nemce, spadal je mej tiste ljudi, pri katerih se človek šele pri baronu začneja. Semtertja je pač prijazno se razgovarjal s Čehi ali pa Nemci ali to občevanje je imelo jedini namen, Nemce ali Čeha pridobiti, da so varovali interese veleposestnikov. V javno življenje je stopil Thun 1879. l., ko je bil voljen iz veleposestva v državni zbor. V državnem zboru je ostal dve leti, potem je pa po smrti svojega očeta kot dedni član prišel v gospodsko zbornico. Leta 1883. je prišel v deželni zbor. V deželnem zboru je zagovarjal sprva češko državno pravo in narodno enakopravnost, ker so tedaj veleposestnikom tlačnili češki zastopniki. Thun se je laskal Čehom jedino zaradi tega, ker so veleposestniki potrebovali pomoči zastopnikov češkega naroda. V resnici pa v njegovih prsih ni bilo niti iskric ljubezni za Čeha. Najbolje to dokazuje okoliščina, da se ni priučil češčine, če tudi je prišteval se k češkemu zgodovinskemu plemstvu.

Posebno je znano njegovo ime postalo vsled nekega govora dne 5. oktobra 1889, ko je Plenerju očital, da nima ljubezni za Češko in izrekel željo, da bi se cesar dal kmalu kronati za kralja češkega.

Ko je bil imenovan drugo leto za namestnika, je to bilo vzbudilo mej Nemci malo nevoljo, mislili so, da je to znamenje, da se obnovi češko državno pravo. Grof Taaffe je pa dobro poznal grofa Thuna in dobro vedel, da ga na namestniškem stolu ne bode več spominjal na kronanje. Imenovan je bil za namestnika, ker je grof Taaffe mislil, da bode to povzdignilo veljavo staročeske stranke in bode moč kmalu pomesti z Mladočehi. Motila sta se Taaffe in Thun. Staročehov ni bilo več mogoče obuditi, naj so staročeski listi še tako pisali, da je imenovan za namestnika mož, ki bode pogladil pot obnovljenju češkega državnega prava. Le še malo počakati je treba, da pride pravi čas.

Narod je hotel videti dejanja, kajti sit je že bil besed. Ko Taaffe in Thun nista ničesa storila za uresničenje čeških želja, je vedno bolj nagibal v opozicijo. Mladočehi so vedno bolj pridobivali tla. Mladočehi so pa bili skrajno zopni grofu Thunu, ker niso nasprotovali le vladi in Nemcem, temveč so tudi odločno se upirali političnemu vodstvu veleposestnikov.

Grof Thun videč, da češki narod se več noče dajati od veleposestnikov voditi za nos in ne mara niti za obnovljenje češkega državnega prava v obliki, v kateri bi bilo v prvi vrsti le veleposestnikom v korist, se je jel približavati Nemcem. Plod temu približevanju so bile znane dunajske punktacije. S pomočjo Nemcev je hotel potlačiti Čeha in veleposestnikom zagotoviti odločilni upliv. Če pomislimo, da so punktacije dajale veleposestnikom pravico, da bi bili smeli ravno tako kakor češka ali nemška kurija ugovarjati vsakemu sklepu deželnega zbora, ki se tiče narodnosti, potem lahko rečemo, da je Thun z drugimi plemenitaši deloval na to, da bi veleposestniki popolnoma gospodovali v deželi.

Ta namera se mu je pa popolnoma ponesečila, kajti Mladočehi so s svojimi agitacijami onemogočili izvršitev dunajskih punktacij. Da se maščuje zaradi tega nad njimi, je deloval na to, da se je proglasilo izjemno stanje na Češkem. S tem je mislil v srce zadeti mladočeško stranko ali pa Čeha sploh. Vspeha ni imel. Oviralo je izjemno stanje pač delovanje mladočeške stranke, a preprečilo ni njenega naraščanja. Pod Windischgrätzom vi-

dimo Thuna snovati nove intrige proti Čehom. Hotel je koalicijo presaditi na Češko. Pogajal se je z Nemci, da bi z veleposestniki sklenili trajno zvezo. Sadu ta pogajanja niso rodila. Nemci niso marali se ponižati za strežete veleposestvu in pa koalicija je na Dunaju se prežgodaj jela krhati, da bi jo bilo moč prenesti na Češko. Da bi Nemce pridobil, jih je podpiral pri vprašanju o uličnih napisih v Pragi. Thun je bil pripravljen se z vsakomur zavezati, da ugonobi upliv Čehov, ki ne marajo več za jerobstvo veleposestnikov.

Iz povedanega je vidno, da je grof Thun imel na svoji vesti mnogo grehov proti češkemu narodu in da ni bilo čuda, če je bil najbolj sovražen človek na Češkem. Poslednji čas se je res skušal približati Mladočehom, a to le zaradi tega, ker je mislil, da se mu jih posreči ujeti, da bodo služili interesom veleposestva. Mladočehi pa tega niso hoteli in prav so imeli, kajti s človekom, ki je tako postopal proti češkemu narodu ni bilo mogoče občevati. Njih narodna dolžnost je bila, da so odločno pokazali, da se češki narod od nikogar ne bode pustil dajati brc, naj bode tudi — grof.

V Ljubljani, 17. januarja.

Isterski deželni zbor. V včerajšnji seji isterskega deželnega zbora so se vse volitve poslancev kmetijskih občin izročile posebnemu odseku. Italijani še ne vedo, bi li zopet razveljavili izvolitev kakega slovanskega poslanca in bodo o tem se šele odločili v odseku. Govorilo se je že, da hočejo razveljaviti volitve vseh slovenskih poslancev. Poslanec Constantini je predlagal resolucijo, naj se razglasi italijanščina za jedini uradni jezik pri sodiščih v Istri. — Kaj poreče k temu pravosodni minister? Poslanec dr. Trinajstić je grajal, da v zapisnikih niso zabeleženi slovenski govori. Deželni glavar mu je pa besedo odtegnil. Vladni zastopnik je zahteval, da se zabeleži, da je namestnik tudi hrvatski pozdravil zbor, čemur se je ustreglo, če tudi so Italijani malo kisle obraze naredili. Posl. Mandić se je pa pritožil, da korespondenčni biró tendenciozno poroča o obravnavah deželnega zbora. Predlogi posl. Mandića in Jenka niso prišli v razpravo, ker so pisani v slovenščini.

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

II

(Dalje.)

Tisto jesen, ko je Franica odšla s svojimi roditelji v C., dali so me moji na mojo prošnjo v ljubljanske šole. Zvršivši tretji razred realke, ustopil sem v učiteljsko pripravnico — učiteljsko takrat še ni bilo —, ker je bila očetova želja, da si čim prej začnem sam služiti kruh.

Podpora, katero sem dobival od doma je bila majhna in trdo mi je šlo, vendar nisem obupal misleč si, še par let potrpiš, pa bodeš učitelj.

Nekega dne srečam v gledališki ulici dve gosposki učenki, od katerih se je jedna kar zagledala v mé. Zdelo se mi je, da tega prijaznega obrazka ne vidim prvič, a nisem se mogel spomniti, kje bi bil to dekletce videl. Ozrem se za njo, — tudi ona se je ozrla. Obrnem se, grem za njo, ter čujem to-le vprašanje:

„Zakaj si ga tako gledala, Franica?“

Kaj je Franica odgovorila, nisem mogel razumeti, ali ime „Franica“ vzbudilo mi je spomin na domačo vas in nehote sem vzdihnil: „Franica!“

Dekletce se je obrnilo, uprlo v mé svoje žive oči, a po obrazu razlil se jej je radosten smeh.

„Franica, ali si res Ti, iz Slivja?“ — vprašam.

„Da, jaz sem; a Ti si Jožek. Torej vendar nisi ostal v Slivju?“ —

Spremlil sem jo do njenega doma. Na velikem trgu bila je velika in lepa prodajalnica Dragoševa, v prvem nadstropju pa njegovo stanovanje. Ni me pustila dalje, moral sem ž njo. Veselo je hitela pripovedovati materi, kako je našla svojega „dobrega“ Jožeka in zabtevala, da moram pri nji ostati. In ostal sem. Oče in mati sta jo tako ljubila — družega otroka nista imela — da jej nista hotela odbiti te želje.

Dobil sem svojo sobico, jedel sem ž njimi pri isti mizi in gospod Dragoš mi je povrh tega dal napraviti novo obleko. Jaz sem pa Franici pomagal pri učenju in izdelovanju domačih nalog in tudi pri klavirju, kolikor sem mogel, sam še-le učeč se glasbe.

Dragoševi bili so še-le mesec dni v Ljubljani. Trgovinske in društvene razmere v C. bile se se

Dragošu tako zamerile, da je sklenil naseliti se v kakem drugem mestu, in ko je prilika nanesla, da si je zagotovil veliko prodajalnico na Velikem trgu v Ljubljani, preselil se je tja; hišo in trgovino v C. pa je izročil svojemu prvemu pomočniku Vranu, ter mu dal potrebna pooblastila.

Ostal sem pri Dragoševih, dokler nisem zvršil pripravnice in dobil učiteljske službe. Radi so me imeli, in težko sem se ločil od njih. Moral sem Franici obljubiti, da jih bodem posetil vsake počitnice, in gospod Dragoš je pristavil, da mi bode njegova hiša vedno odprta. In res, preživel sem nekaj let, vsako leto najmanj štirinajst dni pri prijazni družini, ter se radoval napredku in razvitku dobrosrčne Franice.

Prva moja služba je bila v Podgorju; nastopil sem jo komaj osemnajst let star. Noben učitelj ne more vseh učencev ali učenek učiti in odgajati z jednako ljubeznijo in enakim veseljem, kakor bi to moralo biti, — posebno začetnik ne. Vselej so mu jedni ljubši od drugih, in to ravno od tistih, kateri bi njegove ljubezni in brige najbolj potrebovali. Takoj prvi mesec priljubil se mi je izmed vseh učencev najbolj Polde Čelan, dvanajstleten, razumen, priden, pazljiv in prijazen deček, kateri se je tudi

Izstop slovanskih poslancev iz šleskega deželnega zbora. Večina šleskega prebivalstva je slovanska, a v deželnem zboru je vsled umetno skovanega volilnega reda velika nemška večina. Slovani imajo le šest poslancev. S tem, da so ti poslanci izstopili iz deželnega zbora, misli poljski list „Nowa Reforma“, da so se razmere za vladu jako otežile. Grof Badeni je rekel, da bode odpravil kamen spodtikljeja, ki ovira sporazumljenje narodnostij. Največji izpodtikljej so pa krivični deželnozborski volilni redi, pravi ta list, ker zabranjujejo, da Slovani ne dobe v deželnih zborih ondu večine, kjer so v deželi v večini. Te deželnozborske volilne rede bi morala vlada pred vsem odpraviti. — S tem poljskim listom se popolnem strinjamo. Tudi na Slovenskem bi razmere bile precej drugačne, ko bi imeli pravične volilne rede. Na Goriškem in v Istri bi Slovani imeli večino v deželnem zboru, na Koroškem in Štajerskem pa tako znatno manjšino, da bi jih ne bilo moč prezirati.

Dunajske občinske volitve bodo baje šele jeseni. Grof Badeni baje nima dosti upanja, da bi za vladu ugodno izpale, zaradi tega jih hoče odriniti. Protisemitje pa vlade sedaj niti siliti ne morejo, da se volitve razpišejo, ker so proti razpustu mestnega zbora pritožili se pri upravnem sodišču. Vlada se sedaj lahko sklicuje, da ne kaže poprej volitev razpisovati, da se pokaže, če je razpust občinskega zastopa bil utemeljen. Vlada bode pa čas pred volitvami porabila posebno v to, da pridobi uradnike, da ne bodo volili protisemitov. Upanja pa dosti ni, da bi liberalci zmagali. Richterjeva klika zahteva, da se mora vsakdo zavezati, ki bode kandidoval, da bode v vsem se strogo držal njene politike, a demokratije in tudi nekateri drugi naprednejši življi pa nikakor ne marajo se od Richterja dati voditi. Čehi pa tudi ne mislijo postavljati povsod svojih kandidatov in bode torej večina Čehov zopet volila s protisemiti. Upanja je malo, da bi volitve izpale po volji vlade.

Ruščina v katoliških semeniščih v Rusiji. Da poljska duhovščina ni prijazna ruščini, je znano. Zato jo je pa jako razdražil ukaz, da se bode v katoliških semeniščih morala poučevati ruščina in rusko slovstvo. Ta dva predmeta se bode predavala v ruščini. Določilo se je celo, da bode ta dva predmeta moral predavati celo kak Rus. V vstopu v semenišče bodo morali mladeniči napraviti izpit pred neko državno komisijo, da se bode videlo, da zlasti v ruščini, ruski zgodovini in slovstvu niso popolnoma nevedni. Škofje so ugovarjali temu ukazu, pa ni nič pomagalo. Rusija v tacihi stvarih ni vajena prijenjaviti, to se je videlo, ko je vpe-ljavala ruski učni jezik v šole v pribaltijskih pokrajinah. Koliko so se Nemci ustavljali porusenju vsenčilščia v Derptu in tehnične šole v Rigi, pa vse ni nič pomagalo. Tako tudi ni pričakovati, da bi Rusija na Poljskem kaj prijenjala. Poljaki so baje zaradi te naredbe jako potrti. Boje se, da duhovščina, ki se vzgaja v duhovskih semeniščih, ne bode več tako poljski narodna.

Bolgarija. Knez je odpotoval v inozemstvo in izročil vladi svoje vladarske pravice, dokler se ne povrne. Vlada je bila baje proti odpotovanju

kneza. Mogoče je, da se prigodi kak prevrat v osotnosti kneževem. Narod je jako nezadovoljen, da princ Boris še sedaj ni prestopil v pravoslavje. Kakor se sedaj poroča, hoče Koburžan umakniti v tem oziru svojo obljubo. On bi bil pač privolil v Borisovo popravljanje, ko bi ga Rusija potem potrdila, da bi mu bil zagotovljen potem bolgarski prestol. Ko pa v Peterburgu nečejo dati nobenih obljub, se je pa knez premislil, ker se boji, da bi vsoled tega le izgubil zaupanje nekaterih zapadnoevropskih državnikov. Knez vidi, da se je glede politike jako motil. Stambulova je odstavil tudi zato, da bi se sprijaznil z Rusijo, a mu tudi ni nič pomagalo. Položaj je jako kritičen in se morda celo knez več iz inozemstva v Bolgarijo ne povrne. Stojilova vlada se tako ne bode več dolgo držala.

Italijani v Afriki. Tržaškemu „Piccolo“ poroča se iz Rima, da hočejo Italijani povekšati svojo vojsko v Afriki na 50 000 mož in zasesti vso Abesinijo ter za zmiraj utrditi italijansko gospodstvo v Afriki. To so pač le pobožne želje. Ko bi Italijani tudi hoteli, tega ne morejo izvesti. Toliko vojakov poslati v Afriko, bi silno veliko stalo, a Italija je pa že sedaj v največji finančni zadregi. Dvomljivo je, če bi zadoščalo 50.000 mož za zasedenje vse Abesinije. Vsekako bi bil boj silno dolgotrajen, ker bi Italijani imeli premagati silno velike krajevne ovire. Naposled bi pa zadeli na upor nekaterih evropskih držav. Rusija je v prijateljstvu z Abesinijo, Francija je pa že dolgo nekako nevoščljivo zre italijansko razširjenje v Afriki. Angleži bi pa tudi ne marali za veliko italijansko kolonijo na jugu Egipta, ker bi se sami radi razširili v tem kraju. Za sedaj je pač bilo Angležem prav, da so Italijani njim Zgornji Egipet tako rekoč branili od jedne strani, a da bi se ondu utrdili, tega pa gotovo ne marajo. Zato bi Italija zadela na take težave, da bi gotovo popustila zasedenje Abesinije.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Naši č. gg. poverjeniki se morajo mnogo truditi, preden naberejo toliko število udov, kolikor jih je štela Mohorjeva družba v zadnjih letih in zlasti v ravno preteklem letu. Potem pa, ko dojdejo vpisovalne pôle v Celovec, je mnogo dela, da blagajnik vse zneske uknjiži, vse ude pregleda ter nove zapiše v bratovske bukve in na podobice, pôle pa uredi za imenik in natisk; a kaj je še dela potem, preden tiskarna ves ogromni imenik dovrši! Da vse to doženemo o pravem času, treba je, da novi in stari udje za časa pristopajo k družbi. Naj se to že zdaj godi; saj ne bo več dolgo, ko po družbenih pravilih nabiro končamo. Do dne 5. sušca je skrajni čas, do katerega imajo gg. poverjeniki doposlati vpisane ude in udaino; kdor se oglasi pozneje, nima pravice do vseh knjig po jednem goldinarju, ampak mora plačati za knjige po pravilih toliko, kakor po knjigarnah, in tu veljajo knjige od jednega leta še čez 3 glđ. 50 kr.

Zatorej prav lepo prosimo častite naše poverjenike, vse duhovnike in rodoljube, naj ob vsaki ugodni priliki v cerkvi kakor zunaj cerkve zopet svojo zgovorno besedo zastavijo v korist Mohorjeve družbe in njenih udov, da nas letos ne bode nikakor manj, ampak kar mogoče še več od lanskega leta. Seveda bo to marsikje že težko što, zakaj v nekaterih župnijah so — hvala Bogu — že na vrhuncu in ne morejo više, a z druge strani je le

o vsem, kar sem se učil in kar sem čital v knjigah in časnikih, in Čelanovi so bili vneti za take pogovore. V časih sem prišel tudi s kako prošnjo za svojo osebo ali za šolo. Stari Čelan me je tako čislal, da mi ni nikdar odrekal izpolnitve kake prošnje.

Bil sem že šesto leto v Podgorju, ko mi je Štefan neko poletno nedeljo poveril, da mu bode oče izročil jeden del posestva, in da mu je izbral tudi nevesto in sicer hčer bogatega mlinarja kake dve ure od Podgorja. Štefan je bil z izbrano nevesto zadovoljen, ter je rad govoril o poroki, katera je imela biti pred prihodnjim pustom.

Ko sem tisto leto meseca avgusta končal šolo, šel sem kakor navadno vsake počitnice v Ljubljano, da posetim Dragoševce, a kako se začudim, ko ne najdem več znane prodajalnice. Skočim v prvo nadstropje, a tudi tam so tuji ljudje. Od njih sem zvedel le to, da je gospod Dragoš umrl, a kje je vdova s hčerjo, niso mi mogli povedati. Po daljšem iskanju našel sem ju v jako skromnem stanovanju nekega predmestja.

Gospa Ana ležala je blede in upala v postelji in pokašljevala, Franica pa je šivala pri mizi.

Prestrašil sem se tako, da nekoliko trenutkov nisem mogel besedice spregovoriti.

še dosti krajev, kjer bi se dalo še mnogo udov pridobiti, ako se ljudstvo bolje in večkrat opomni na Mohorjevo družbo ter se jim razložijo velike in mnogovrstne koristi, ki udom dobajajo iz nje. Gotovo duhovnik in vsak pošten človek z bridkosti opazuje in ga v srce boli, ko vidi, kako neotesana je tu in tam mladina, včasih še celo starina, in koliko se nahaja pri ljudeh še res prave dušne grdobe. Kaj storiti, kako opomoči? Jeden naj-gotovejših pomočkov je Mohorjeva družba! Skušaj človeka zanimati za njene knjige, za njih berilo, pa ga boš ali ohranil nepokvarjenega ter ga še više olikal, ali pa mu boš premenil neugodno podobo v tako, da bo zopet človeka dostojna in naposled božja. V to delovati — kdo ne bi hotel, kdor ima srce na pravem mestu: duhovnik za svojo izročeno mu čredo, predstojnik za svoje podložnike, oče in mati za svoje otroke, gospodar za svoje domače ljudi!

Knjige izidejo iste, kakor so napovedane v „Glasniku družbe sv. Mohorja“ v letošnjem Kalendarju. Večinoma so tudi že v stavku in deloma v tisku dovršene, le na „Zgodbah sv. pisma“ delujeta najbolj njih marljivi g. pisatelj in potem tiskarna, družbenega koledarja za l. 1897. pa se bomo kmalu lotili. Za zadnjo to knjigo prosimo gg. pisatelje še prav mnogih dušnih prispevkov.

Molitvenik „Marija Devica, majnikova kraljica“ se dobi vezan v platno z rudečo obrezo po 40 kr., v usnje z zlato obrezo po 60 kr. doplačila.

Bog nam blagoslovi v novem letu Mohorjevo družbo tako, da bo Slovincem v časnó in večno srečo, pa v veliko čast pred svetom! Torej ne nazaj — ampak le naprej!

V Celovcu, dne 16. prosinca 1896. leta.

Odbor.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. januarja.

— (Deželni zbor) imel bode jutri ob navadnih uri sejo. Ker se nam dnevni red do sklepa lista ni dostavil, ga ne moremo priobčiti.

— (Denunciacijo) imenuje „Slovenec“ dopis iz Kranja, kateri smo te dni priobčili in v katerem se je pojasnjevalo politično postopanje g. ravnatelja Hubada. V dopisu se je govorilo samo o rečeh, katere so javno znane, navajale so se dogodbe, katere niso ni najmanj v zvezi s privatnim življenjem ali delovanjem gospoda ravnatelja. To pač ne more biti denunciacija, če se kdo kritikuje zaradi njegovega javnega postopanja, najmanj je pa poklican „Slovenec“ nam očitati denunciacijo, ko je prav on tisti list, ki je denunciral svoj čas profesorje in uradnike, ker so v privatnem krogu, v krčmi in mej soboj akademično govorili o raznih rečeh tako, kakor „Slovenec“ ni všeč. Od tedaj je „Slovenec“ užgan pečat sramotnega vohunstva in denuncijantstva in tak list je zadnji poklican nas soditi. Sicer pa zna vsak razsoden človek razločevati mej kritiko in denunciacijo, le „Slovenec“ tega neče znati, saj bi sicer ne bil „katolišk“ list.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Po daljšem presledku se uprizori na našem odru zopet nova igra. Jutri se bo prvič igrala narodna igra s petjem „Moj Pepček“, nemški spisal Adolf L' Arronge, poslovenil V. Benkovič. Ta igra spada mej najpopularnejše vse novejšje nemške literature

po svoji čedni zunajnosti odlikoval od svojih součencev. Zanimanje zanj pobudilo mi je tudi zanimanje za njegove domače razmere.

Na severni strani Podgorja dvigal se je rodovitni hrib Čelo s prostornim ravnim vrhom. Na tej ravnini stala je velika, dokaj lična, gradu podobna hiša, obdana z raznimi gospodarskimi poslopji, kuhinjskim in sadnim vrtom, žitnim poljem in zelenimi travniki. Dalje proti severju pod visokim gorskim grebenom raztezal se je temno zelen, večji del smrekov gozd. Večina vsega tega je bila lastnina Poldetovega očeta — Marka Čelana.

Marko Čelan, pol kmet, pol graščak, bil je poluizobražen, ali moder in previden mož. Bil je nekoliko odljuden, ali Podgorci so ga vender čislali, ko je prišel iskat koscev, mlatičev ali drugih delavcev, kajti vedeli so, da plača dobro v gotovini. Pa saj mu tudi ni trebalo stiskati. — Razun Poldeta imel je še dva sina. Najstarejši — Štefan — bil je mojih let, in kmalu sva se sprijaznila. Seznanil sem se tudi z očetom, in kmalu smo bil vsi veliki prijatelji, a najrajši sva se imela s Štefanom. Skoraj vsako nedeljo in praznik ustavljal se je po službi Božji pri meni, jaz sem jo pa čisto proti večeru mahal na Čelo. Zanimal sem se za praktično kmetijstvo. Čutil sem tudi potrebo razgovarjati se

Kako nepričakovana sprememba! Kaj se je bilo zgodilo? Zvedel sem polagoma to-le:

Dragoš je imel zadnji dve leti, sosebno pa zadnje leto, nesrečo v trgovini. Namestnik Vran, katerega je bil pustil v C. in kateremu je povsem zaupal, prevaril ga je grdo. Naročil je mnogo robe na menice, katere je v Dragošem imenu podpisal, robo je pa hitro — seveda ceno — razprodal in z nabranim denarjem pobegnil. Da menice poplača in svojo trgovino v Ljubljani vzdrži, moral je Dragoš hišo v C. prodati.

Da bi zgubo, katera ga je zadela, nadomestil, lotil se je špekulacije z vrednostnimi papirji; ali tudi tukaj ga je pregnala nesreča. Pobit, obupan začel se je potikati po gostilnah in kavarnah in zanemarjati trgovino. Neki večer zadela ga je kap na poti domov. Drugi dan je bil mrtev.

Precej po smrti zečeli so se oglašati terjalci z računi in menicami, a blagajna je bila prazna, robe malo. Razpisan je bil stečaj. Ker se dolgovi niso mogli pokriti s prodano robo, prodal se je tudi jeden del pohištva. Vdovi in hčeri ni drugega ostalo, kakor nekaj pohištva in nekaj dvomljivih terjatev; in ko se je to spravilo v denar, dobilo se je nekoliko sto goldinarjev, katere je gospa vložila v hranilnico. (Dalje prih.)

in je stalno na repertoarju vseh večjih in boljših gledališč. Naslovi posamičnih podobam so: „Pri Rožancu“, „Očetov ljubček“, „V starosti zapuščen“, „Mej rokodeljici“, „Pri Koslerju“, „Ljubezen vse odpusti“. Igra, znana pod imenom „Mein Leopold“, je seveda primerno lokalizovana. Pesmi, ki se v tej igri pojo, so tako lepe, da so postale povsod, koder se je predstavljala ta igra, prava narodna last in se pojo kakor narodno pesmi. V igri nastopi vse naše dramatično osebe. Pričakovati je jako veselega in zabavnega večera.

— (Slovensko gledališče.) Jedino merilo za priljubljenost kake igre je vedno — obisk dotičnih predstav. „Mam'zell Nitouche“ se je sinoči predstavljala petikrat v tekoči sezoni in gledališče je bilo dobro obiskano. Žal, da se o tej reprizi ne moremo izreči tako pohvalno, kakor o prejšnjih, tudi če uvažujemo izredne okoliščnosti, v katerih se je uprizorila. Gospodični Polakova in Slavčeva, gospodje Inemann, Podgrajski in Verovšek ter poleg njih marljivi in nadarjeni začetniki gospod Kranjec zaslužijo vso pohvalo, dočim o nekaterih drugih predstavljajcih ne moremo tako pisati, ker še svojih ulog niso znali. Želeti bi bilo v tem oziru večje strogosti od strani gledališkega vodstva.

— (Imenovanje.) Sekundarijem v deželni bolnici je imenovan g. dr. Vyborny.

— (Čitalnica ljubljanska) priredi v nedeljo dne 19. t. m. svojo tretjo plesno vajo, k kateri imajo pristop samo društveniki. Posebna vabila se ne izdajajo temveč se je odbor samo za zadnjo vajo v sredo, pri kateri se je poučeval češki narodni ples „Beseda“ — obrnil s posebno okrožnico do čestitih dam, ker si je hotel preje osiguriti primerno število udeležencev.

— (Na podkovski šoli) so se vršile minuli teden preskušnje. Udeležilo se jih je 22 zunanjih in 7 domačih kovačev, kateri so bili redni obiskovalci te šole. Od teh je 20 kovačev doma s Kranjskega, 8 s Štajerskega, 1 pa s Primorskega.

— (Mesarski most) se je zaradi potrebnih poprav zaprl za promet do 21. t. m.

— (Popravek.) V št. 11. je bila na drugi strani v tretji koloni jedna vrsta zalomljena. Jednaja vrsta od zgoraj naj se postavi pred deseto.

— (Mušica.) Utemeljuje svoj predlog glede odprave legalizacije je posl. Pfeifer trdil, da so vsi ugovori zoper odpravo p o d l i. Trezni ljudje mislijo, da je gospod Viljem Pfeifer bleknil veliko — n e u m n o s t.

— (Program in poročilo kranjske deželne kmetijske šole v Grmu pri Novem mestu) za l. 1894/5 je vodstvo te šole ravnokar izdalo ter je priporočamo vsem onim, ki se zanimajo za to izvrstno in prekoristno šolo.

— (Osepnice) se razširjajo na Raki v krškem okraju, vsled česar se je zaprla ondotna šola in sicer za sedaj za teden dni.

— (Štajerski deželni odbor) je predložil deželnemu zboru načrt zakona, ki radikalno spreminja dosedanjí štajerski lovski zakon. V vseh vinorodnih okrajih, katerih je 23, naj se namreč opusti varstveni čas za zajca. V občinah, ki imajo od obdelane zemlje najmanj 5% vinogradov, more občinski zbor, če dve tretjini za to glasujeta, proglasiti zajca za škodljivca, katerega sme vsakdo na svojem posestvu poljubno zatirati.

— (Starček zmrznil.) Neki starček iz Mrzle Planine, župnije Loka, je oni dan šel iz celjske bolnišnice domov. Ne daleč od doma so ga zapustile moči, obležal in je ponoči zmrznil.

— (Z revolverjem) se je igral dne 6. jan. vinski kupec Leopold Potočnik pri nekem posestniku v Gradišah v Halozah. Ravno ko vstopi Ana Stumberger v hišo, sproži se revolver in krogla zadene Ano Stumberger v trebuh. Potočnik se je takoj napotil na Ptuj k sodišču.

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“) imelo bode svoje IV. javno redno zborovanje v soboto dne 18. prosinca 1896 ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1.) čitanje zapisnika, 2.) poročilo odborovo, 3.) poročilo revizorjev, 4.) slučajnosti. Dvorana: Hotel „Goldenes Ross“. Gosti dobro došli.

— (Visoki gostje v Opatiji.) Nadvojvodinja Štefaniya je s svojo hčerko nadvojvodinjo Elizabeto te dni prišla v Opatijo, da ostane tam čez zimo.

— (Občinske volitve v Kastvi.) Kakor Podgradom, tako so agentje namestnika Rinaldiniya skušali tudi v Kastvi prouzročiti razpor in sedanjo odločno narodno stranko iztisniti iz občinskega sveta. Računi gospoda Rinaldiniya in njegovih podpornikov so se izjalovili. Pri občinskih volitvah, ki so se vršile te dni, je nasprotna stranka vzlic vsemu prizadevanju kolosalno propadla, narodna stranka pa je v vseh treh volilnih razredih sijajno zmagala.

— (Maše zadušnice za dra. Klaića) so bile včeraj v Zagrebu v Markovi cerkvi. Udeležba hrvatskih rodoljubov je bila jako številna.

— (Hrvatsko pjevačko društvo „Jadranska Vila“ v Sušaku) zbira prostovoljnih prispevkov za nakup društvene zastave, katere se blagoslovi o letošnji desetletnici društvenega obstanka.

* (Mladi izumitelji topov.) V Vacovu na Ogerskem so trije mladi fantje, katerih najstariji ima šele 17 let, izumili nov top, o katerem so se veščaki izrekli, da kaže veliko nadarjenost izumiteljev. Mladi izumitelji so: Janez Rozmanič, Jožef Kubin in Fran Končineky. Hodili so lani v peti razred gimnazije Vacovu. Dva sta baš iz šole izstopila. Rozmanič se je šel učiti k nekemu mehaniku in Kubin je pa sedaj pisar pri magistratu. Vsi trije so v zgodnji mladosti se mnogo pečali z lovom in orožjem; v gimnaziji pa navdušeno se učili realnih predmetov. Že dolgo so mislili na to, da bi izumili nov top, in letos so to tudi izvršili. Trdijo, da bode ž njih topom mogoče ustreliti 120krat v minuti. Vso manipulacijo lahko opravlja eden mož. V topovi cevi je drog, katerega ven porine krogla. S tem se premakne vod, ki je v zvezi s patronnim predalom, ter porine nov naboj v top. Sproži se, ko na stranski steni nahajajoči vod patrono prevotli in jo ob enem vžge električna iskra iz električne žice v cevi. Ko počil, je top že drugi nabasan. Iznajdbo so poslali ministerstvu deželne brambe. Veščaki so stvar pregledali in se izrekli, da iznajdba kaže veliko nadarjenost, a se najbrž pri vojakih ne bode dala uvesti, ker je jako komplicirana. Ministerstvo deželne brambe je izumitelje pohvalilo, jih vzpodbudilo, naj skušajo, kako iznajdbo izboljšati, da ne bode tako komplicirana. Namignilo je pa vender jim, naj pošljejo iznajdbo na Dunaj tehniškemu vojaškemu odboru. Izumitelji so iznajdbo že poslali na Dunaj in jo pregledujejo sedaj dunajski veščaki.

* (Slovani na Kitajskem.) Te dni je avstrijski generalni konzul v Šanghaju gospod Haas predaval na Dunaju o Kitajcih in Kitajski. Gospod Haas, ki živi že 30 let na Kitajskem, je mej drugim tudi povedal, da je v prejšnjih letih bilo na Kitajskem težko zaslediti kakega Evropeca, zdaj pa ga ni pristana, kjer bi ne bila evropska naselbina. Mej Evropci je največ Slovanov in mej temi zopet največ dalmatinskih Hrvatov. Ti žive mej seboj v lepi slogi, a imajo navado, da se po daljšem ali krajšem prebivanju mej Kitajci s svojimi prihranki vrnejo domov.

* (Andreja Hoferja potomci.) Za to, da je Andrej Hofer revolucioniral vso Tirolsko in storil, za Avstrijo smrt, za ta junaška dejanja je bila njegova rodbina povzdignena v plemski stan, kar na sebi ni prav nič vredno, vrh tega pa se jej je dovolila letna renta. Res ogromna renta. Hofer je imel pet bratov in sestra, kateri so dobivali obresti od kapitala 4000 gld., njegova še živeča unukinja pa dobiva vse obresti, ima torej 156 gld. dohodkov. Ta Adela Hofer je stara in siromašna, nje renta je zarubljena — unukinja moža, ki je storil za državo več ko par sto ministrov, umrla bi bila vsled pomankanja, da se je niso usmili dobrosrčni Dunajčanje.

* (Žalostnega pretendenta žalostni konec.) V Sopronju na Ogerskem je v mestni „revni hiši“ umrl mož, ki je vse svoje življenje trdil, da se po njegovih žilah pretaka kraljevska kri, kri bourbonska, in da je opravičen in poklican zasesti kraljevski prestol francoski. Paul Deux de la Roserie se je imenoval ta nesrečni mož. Rodil se je l. 1817 v Parizu; oče mu je bil zajedno tudi oče znanega tudi že mrtvega pretendenta grofa Chamborda. Paul Deux de la Roserie je služil v avstrijski vojski, potem pa živel v Sopronju kot zasebnik imel je precej lepo imetje, a na stara leta je prišel ob vse in umrl kot občinski siromak.

* (Povsod se vara) in danes še posebno na dirkališčih, kjer je lahko hipoma pridobiti kar po mnogo tisočakov. Sportne kroge berolinske je te dni zelo zanimala kazenska razprava proti ameriškemu sportsmanu Knebsu. Ta mož je pripeljal najboljšega ameriškega dirkača „Bethel“, a da bi pri dirkah več zaslužil, prekrstil ga je v „Nelly kneeb“. Ker je bil konj tako tudi najboljšemu sportsmanu povsem neznan, ni nanj nihče stavil, spekulativni Amerikan pa si je napolnil žep. Sodišče je moža obsodilo na devet mesecev v zapor, povrnitev dobljenega denarja in 1000 mark globe.

* (Pisemske znamke) utegnejo kmalu izginiti, če se obnese iznajdba, o kateri poročajo sedaj vsi listi. Neki mehanik na Nemškem je konstruiral nove vrste nabiralnik. Pismo se dene v truzico, kjer je nameščen poseben aparat, ki potisne pismo pod stampilijo. Tako se na pismo pritiskne poštni pečat, ne da bi bilo treba kako marke kupiti ali sploh kaj storiti. Dotični znesek za marko se vrže v truzico, sicer aparat ne funkcionira. Narejene so tudi priprave, ki kažejo, koliko se je že pisem vrglo v truzico, tako da utegne ta novi aparat biti prav koristen. Po starih pisemskih znamkah bodo žalovali samo filatelisti.

* (Kmetje in župnik.) V nekem württembergškem kraju je župnik pri pridigi nekoč rekel: Ko bi se vsakemu kmetu, ki je bil v nedeljo pijan, pričvrstila zastava na strehi, bi bila ob ponedeljkih vsa vas v zastavah. Prihodnji ponedeljek je plapolala z župnišča velika zastava!

* (Izdatno poneverjenje.) V Sinigallii je sodišče zaprla tajnika ondotne hranilnice, barona Mazzolanija, ker je poneveril 270.000 gld.

* (Zanimivo nabiranje.) Klerikalni list „Il Cittadino“ v Bresci je bil jel nabirati doneske, da gledališkim plesalkam napravi nove obleke, ker je njih obleka zgorej in spodej prekratka. Meščanje so pridao dajali in nabralo se je 570 lir. Gledališki ravnatelj je vzel denar in zvečer so plesalke v gledališču nastopile z dolgo obleko, kar je bilo jako čudno videti. Gledalci so se smejali in plesalke tudi in skoro plesati niso mogle. Pri sledeči predstavi bile so zopet v kratkih oblekah in „Cittadino“ več zanje ne nabira.

* (Mesto Johannesburg v Transvaalu.) o katerem se zadnji čas toliko govori, leži 560 čevljev nad morjem ter je središče bogatih zlatokopov. Pred 10 leti je bilo ted vse pusto in prazno, da danes šteje mlado mesto že 70.000 prebivalcev. Še l. 1887 je bilo v teh krajih dobiti veliko posestvo za par volov, sedaj pa stane stavbeni prostor za navadno hišo 100 do 250.000 gld. Samo v Johannesburgu se izkoplje na leto za osem milijonov zlata. Mesto je povsem moderno, vse je lepo in bogato, javna poslopja so prava čudesa, borzno poslopje je veljalo 1,200.000 gld. Stavbeni prostori samo v mestu se cenijo na 4.500.000.000 gld. Mesto je električno razsvetljeno in dobi v kratkem električno železnico; pred nekaj leti ni bilo daleč na okoli nobene železnice, danes pa vodi v mesto pet velikih železniških prog.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 2. naslednjo vsebino: Nacionalna avtonomija, kje si? Zakon o reviziji obrtnih in gospodarskih zadrug ter drugih društev; Iz deželnih zborov; Kaj pravi nova pitejna reforma v Rusiji; Gospodarska zadruga pri sv. Lorencu v Puščavi; Zimska noč; Domovini; Rojakinjam; Paberki; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— „Dom in Svet“ ima v št. 2 naslednjo vsebino: H. Hribar: Knez Ljudevit; Dragutin: Iz ljubezni; Podgoričan: Sin; Jož. Ošaben: Vzori in boji; Gojko: Legenda; J. Rozman: Avstrijska Riviera; dr. A. Medved: Črtice iz zgodovine lepe umetnosti; dr. J. Pakj: Prilogi iz predloga „po“ in prilogov zložen; dr. S. Šubic: Zmagovita moč duha nad telesom; dr. F. L.: Naš program; Književnost; Razne stvari. Slike: M. Jama: Drsalec na ledu; V. J. Makovski: Banka propadla; A. Gangl: Valentin Vodnik; A. Prochazka: Stavba; F. Hergesela: Veda; A. Beer: Park in cerkva sv. Jakopa v Opatiji.

— „La Nekyia“ ossia il libro XI. dell'Odisea considerato dal lato linguistico e sintattico e confrontato col resto delle poesie di Omero pel prof. Nicoló Batistić. Zara. Premiata tipografia Pietro Janković. 1895. Str. 261. Pisatelj te obsežne in lične knjige gosp. prof. Batistić je jako čislani klasični filolog in dobro znan ne samo v svoji ožji domovini, nego tudi v inozemstvu, zlasti v Italiji. To najnovejšo delo plod mnogoletnih, temeljitih študij, obuja v več krogih strokovnjakov jako veliko zanimanje in splošno se priznava, da je znamenit prispevek k tolmačenju Homerja. Opozarjamo na to važno delo italijansčine zmožne klasične filologe.

Brzjavke.

Dunaj 17. januarja. Državno sodišče je zavrglo pritožbo solnograškega občinskega sveta proti ustavljenju sklepa proti osnovi celjske gimnazije.

Dunaj 17. januarja. „Przegląd“ piše, da bode bodoči češki namestnik sedanji veleposlanik v Londonu grof Deym, bivši član češkega kluba. Ta kandidatura pa nima nobene upanja, ker grof Deym ni zmožen češčine.

Dunaj 17. januarja. Začasni predsednik državnih železnic Koerber bode prvi sekcijski načelnik v ministerstvu notranjih stvari.

Lvov 17. januarja. Državni poslanec Lewakowski je danes zjutraj imel dvoboj s sabljami z nekim deželnim uradnikom. Oba sta poškodovana.

Berolin 17. januarja. Največjo senzacijo vzbuja to, da je socijalno demokratični list „Vorwärts“ priobčil vse osebe, katere bode jutri cesar pomilostil.

Narodno-gospodarske stvari.

— Ponudbeni razpis. Ravnateljstvo kr. srbskih državnih železnic v Belemgradu potrebuje za leto 1896 različnih materialij, kakor vrvi, motovozov, brezovih metelj, smolnatih bakelj, košev za premog itd., katere misli potom ponudbene licitacije kupiti. Uzorci se nahajajo v ekonomskem oddelku ravnateljstva in so licitantom vsaki čas na razpolago. Materialije imajo se poslati v dveh obrokih in sicer prva polovica začetkom aprila druga polovica začetkom avgusta 1896 l. Natančnosti o kakovosti blaga, o določilih za pošiljatev, o kaveiji, o ponudbeni obliki razvideti so iz ponudbenega razglasa, ki je vsakemu na ogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja popraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja na mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 4 (1756—1)

Stev. 40. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 700.

V soboto, dne 18. januarja 1896.

Prvikrat:

Moj Pepček.

Narodna igra s petjem v 6 podobah. Nemški spisatelj Adolf L'Arronge. Poslovenil Vekoslav Benkovič. Godba od Konradina. Režiser g. Rud. Ineman. Kapelnik g. Hil. Benišek. Prva podoba: **Pri Rožanov.** Druga podoba: **Mej roko-deljci.** Tretja podoba: **Očetov ljubček.** Četrta podoba: **Pri Koslerju.** Peta podoba: **V starosti zapuščen.** Šesta podoba: **Ljubezni vse odpusti.**

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7,8. uri. Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dne 21. januarja 1896.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jakoba in Katarine Pugalj zemljišča v Podstenju in Jakoba Franka zemljišče v Celji, (oba v drugie) dne 20. januarja v Ilirski Bistrici.

Matije Žnidaršiča zemljišče v Podcirkvi, cenjeno 3098 gld., dne 20. januarja in 19. februarja v Ložu.

Jakoba Novaka posestvo v Dolonjih Vrelih, cenjeno 4227 gld. (ozir. 70 gld., 590 gld. in 70 gld.) dne 20. januarja in 19. februarja v Senožečah.

Matije Lenarčiča zemljišče v Baču, cenjeno 2895 gld., dne 20. januarja in 21. februarja v Ilirski Bistrici.

Franceta Novaka posestvo v Šenčurju, cenjeno 4601 gld., dne 20. januarja in 24. februarja v Kranju.

Umrli so v Ljubljani:

15. januarja: Marija Tomšič, tesarjeva vdova, 60 let, Kravja dolina št. 22, pljučnica. — Barbara Žitko, delavčeva žena, 64 let, Kolodvorske ulice št. 11, pljučnica.

V mestni hiši za uboge:

14. januarja: Marija Knobloch, mestna uboga, 63 let, pljučnica.

V deželni prisilni delavnici:

15. januarja: Janez Taddei, delavec, 53 let, emphysema pulmonum.

Meteorologično poročilo.

Januarja	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	733.8	— 7.8	sl. jvzh.	skoro jas.	
17.	7. zjutraj	731.0	— 6.0	sl. jvzh.	oblačno	0.0
"	2. popol.	730.3	— 5.5	sl. jug	jasno	

Srednja včerašnja temperatura —4.7°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. januarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	45	kr
Skupni državni dolg v srebru	100	"	80	"
Avstrijska zlata renta	122	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	75	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	999	"	—	"
Kreditne delnice	359	"	—	"
London vista	121	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	45	"
20 mark	11	"	88	"
20 frankov	9	"	62 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	72	"

Dne 16. januarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	122	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	485	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	28 1/2	"

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni čas označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Bolnograd, Stry, Lina, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 5. uri 10 min. s. j. osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. s. j. osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregeno, Ouh, Genova, Paris, Stry, Lina, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 50 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. s. j. osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpakega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Bolnograda, Lince, Strya, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 5. uri 10 min. s. j. osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpakega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Bolnograda, Lince, Strya, Genova, Ouh, Bregeno, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 55 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. s. j. osebni vlak v Kamnik.
Ob 9. uri 5 min. popoldne osebni vlak v Kamnik.
Ob 11. uri 5 min. zvečer osebni vlak v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. s. j. osebni vlak iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne osebni vlak iz Kamnika.
Ob 6. uri 50 min. zvečer osebni vlak iz Kamnika.

(1705-13)

Po ceni na prodaj

je

(1757-6)

večji mlin in žaga

s poljubno stalno vodno silo, z zraven spada-jočimi zemljišči vred, oddaljena jedva deset minut od večje železniške postaje na **Spodnjem Štajerskem**. Veliki premogovniki so prav v bližini ter je zato je to posestvo prav posebno pripravno za vsako podjetje. Plačilni pogoji ugodni.

Kaj več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Schicht

patentovano *milo*

(1788-1)

z znamko „labud“ je naj-boljše vseh mil.

Zahvala.

Kolarski mojster g. Srša v Dobu pri Kamniku naredil mi je nov poštni voz, s katerim sem povsem zadovoljen, zato g. Sršo vsakemu, zlasti pa svojim kolegam, priporočam.

Zagorje ob Savi, dne 16. januarja 1896.

Josip Modic,

(1791)

c. kr. poštar.

Pozor!

Oddelek domače godbe na lok

(Streich-Musik), katera je dobro izvežbana, se priporoča slavnemu občinstvu za predpustno dobo, naj si bode v mestu ali na deželi.

Franjo Vrtnik,

(1758-3)

Mestni trg št. 9.

Hiša v Cerknici

z vsemi gospodarskimi poslopi

prilagodena za gostilno, trgovino in pekarijo, v sredi trga, pri glavni cesti, **odda se takoj v najem**. Za gostilno in žganjetoč je potreben patent pri hiši. — Natančnejši pogoji zvedo se v Cerknici h. št. 62.

(1763-3)

Založnik piva

jamsčine zmožen in več nemškega in italijanskega jezika, **se išče**. — Ponudbe naj se pošiljajo pod šifro: „S. št. 100“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(1771-4)

Tovarniška zaloga

s patentovanimi predmeti išče

agente

za vsako občino in okolico. Stalna mesečna plača zajamčena. Agentura se vzprejme lahko tudi kot postransko opravilo. Ponudbe pod šifro „Sicherer Verdienst“ Avgusta Vik v Pragi, 1050/II.

(1766-3)

Pozor!

Lepa restavracija

„Pri mestu Dunaju“

na trgu velike vojašnice v Trstu

se zaradi preselitve

takoj dá v najem.

Vprašanja naj se pošiljajo gospodu **Ivanu Maier-ju** „Pri mestu Dunaju“ („Stadt Wien“) na trgu velike vojašnice (Kasernplatz) št. 2 v Trstu.

(1782)

Pristno ruske gumaste galoše

le najboljše vrste

za dekleta gld. 1.60
„ dame gld. 1.90, „ 2.20
„ gospode „ 2.80, „ 3.20

ponuja

(1444-11)

Henrik Kenda

v Ljubljani.

Št. 39.856.

Razglas.

(1753-2)

Pobiranje pasjega davka za 1896. leto

pričelo se je z 2. januarjem letos in je plačati ta davek v okrožju ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najpozneje **do 20. svečana 1896. leta** pre-skrbe letošnje marke, katere se dobé pri mestni blaga nici proti plačilu

4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času vplačajo takso, ker bode **konjač** od 20. svečana 1896. l. počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljano

1. dan januarja 1896.